

Şovların Şovu / The Show of Shows

Yönetmen / Director: Benedikt Erlingsson
İzlanda, İngiltere/ Iceland, UK, 2015, 73', siyah-beyaz, renkli / black & white, color
İngilizce; Türkçe altyazılı / English with Turkish subtitles

Bu film, gezgin sirk sanatçılarının, kabare oyuncularının, vodvilcilerin ve panayır çalışanlarının öyküsünü anlatıyor. Filmde, dünyanın ağzını açık bırakan ilk gösterileri ve en büyük sirk ailelerinden bazılarının kendi çektikleri filmleri görüyoruz. Yönetmen Benedikt Erlingsson, bizleri en olağanüstü, ustaca ve nefes kesen gösterilerin dünyayı diyar diyar gezdiği günlere geri götürüyor. Sheffield Üniversitesi'nin Ulusal Panayır Arşivi'ne özel erişim sağlanarak derlenmiş olan bu zengin görsel arşive Georg Holm ile Sigur Rós'tan Orri Páll Dýrason tarafından Hilmar Örn Hilmarsson ve Kjartan Dagur Holm'un katkılarıyla bestelenen epik bir müzik eşlik ediyor.

This film tells the story of itinerant circus performers, cabaret acts and vaudeville and fairground attractions. We will see early shows that wowed the world and home movies of some of the greatest circus families. Director Benedikt Erlingsson takes us back to the days when the most outlandish, skillful and breathtaking acts traveled the world. This rich visual archive has been created with exclusive access to The University of Sheffield's National Fairground Archive and is accompanied by an epic new score by Georg Holm and Orri Páll Dýrason of Sigur Rós, in collaboration with Hilmar Örn Hilmarsson and Kjartan Dagur Holm.

Kapsül / The Capsule

Yönetmen / Director: Athina Rachel Tsangari
Oyuncular / Cast: Ariane Labed, Clémence Poésy, Isolda Dychauk, Evangelia Randou, Deniz Gamze Ergüven
Yunanistan / Greece, 2012, 35', renkli / color
Fransızca; Türkçe altyazılı / French with Turkish subtitles

Yedi genç kadın... Bir Kiklad kayasının üzerine oturtulmuş bir malikane... Disiplin, arzu, keşfetmek ve yok olmak üzerine bir dizi ders... Bir melankoli, kadınlığın eşliğinde kaçınılmaz bir döngü- sonsuza dek...

Sanat koleksiyoncusu Dakis Joannou tarafından ismarlanan bu çalışmada, Athina Rachel Tsangari hem bir film hem de DesteFashion 2012 koleksiyonu için bir projeksiyon yerleştirmesi yaratmış. Genç Polonyalı sanatçı Aleksandra Waliszewska'nın yapıtlarından esinlenmiş bir "Gotik Grek" gizemi izliyoruz. Tsangari, DesteFashion 2012 koleksiyonu için giyilebilen heykel niteliğindeki tasarımlarıyla modanın sınırlarını cesurca zorlayan genç, avangart tasarımcıların çalışmalarıyla oluşan bir haute couture "kapsülü" derlemiş.

Seven young women. A mansion perched on a Cycladic rock. A series of lessons on discipline, desire, discovery, and disappearance. A melancholy, inescapable cycle on the brink of womanhood - infinitely.

Athina Rachel Tsangari has created both a film and a projection installation for the DesteFashion-Collection 2012, commissioned by art collector Dakis Joannou. It is a "Greek Gothic" mystery inspired by the work of the young Polish artist Aleksandra Waliszewska. Tsangari curated an haute couture "capsule" for the DesteFashionCollection 2012, selecting works by young, avant-garde designers who boldly challenge the boundaries of fashion as wearable sculpture.

Bir Ömür Okul

Life as School

28 Eylül | September – 4 Kasım | November 2018

28 Eylül Cuma
September Friday

19:00 Madeline Madeline'i
Oynuyor (93')
Madeline's Madeline

21:00 Boşluk
Enter the Void (161')

30 Eylül Pazar
September Sunday

14:00 Koyaanisqatsi (86')
16:00 Powaqqatsi (99')

04 Ekim Perşembe
October Thursday

19:00 Naqoyqatsi (99')

05 Ekim Cuma
October Friday

19:00 İnsan Neden Yaratır +
Kapsül
Why Man Creates (25') +
The Capsule (35')

13 Ekim Cumartesi
October Saturday

18:00 Boşluk
Enter the Void (161')

17 Ekim Çarşamba
October Wednesday

19:00 Madeline Madeline'i
Oynuyor (93')
Madeline's Madeline

25 Ekim Perşembe
October Thursday

19:00 Şovların Şovu (73')
The Show of Shows

30 Ekim Salı
October Tuesday

19:00 İnsan Neden Yaratır +
Kapsül
Why Man Creates (25') +
The Capsule (35')

03 Kasım Cumartesi
November Saturday

18:00 Şovların Şovu (73')
The Show of Shows

04 Kasım Pazar
November Sunday

14:00 Koyaanisqatsi (86')
16:00 Powaqqatsi (99')
18:00 Naqoyqatsi (99')

Bu program kapsamındaki Pera Film gösterimleri ücretsizdir. Rezervasyon alınmamaktadır.
Free admissions. Drop in, no reservations.

#BirÖmürOkul

#LifeAsSchool

facebook.com/PeraFilm

twitter/PeraFilm

SUNA VE İNAN
KIRAÇ VAKFI

PERA MÜZESİ

PERA MÜZESİ FİLM ETKİNLİKLERİ

PERA
FİLM

28 Eylül | September –
4 Kasım | November 2018

Bir Ömür Okul
Life as School

Pera Müzesi, 4. İstanbul Tasarım Bienali *Okulların Okulu*'na ev sahipliği yapıyor. Türkiye'den ve yurtdışından farklı kuşakları ve çeşitli disiplinleri temsil eden uygulayıcıların katılımıyla gerçekleştirilen *Okulların Okulu*, eski bilgi ile yeni bilgiyi, akademisyenle amatörü, profesyonelle bireyseli buluşturarak sonuçlara olduğu kadar süreçlere de odaklanıyor. Pera Film'in bienalin bir uzantısı olarak sunduğu *Bir Ömür Okul* programı, toplumda birlikte yaşamanın yöntemleri ve uygulama yollarını yansıtırken, bunun özel hayatlarımızı nasıl etkilediğini irdelemeyi amaçlıyor. Hayat bitmeyen bir okul olduğuna göre bu program, günlük hayattaki koskoca varoluşumuzun hem upuzun süren hem de hızla uçup giden anlarını yakalamayı umuyor. Farklı şekillerde yaklaşılan hayat olgusu, dünyanın üzerinde bulunduğu ve araştırıldığı haliyle hayat anlamını taşıdığı gibi, esasen hayal edilebilen hayat veya varsayımlara göre evrenin başka bir yerinde var olabilecek hayat anlamına da gelebilir. Bu seçkide, dünya üzerinde hayatı ele alan ve böylesine uçsuz bucaksız kavramların gerek soyut gerek somut düzlemde nasıl bir etki gücüne sahip olduğunu işleyen belgesellere ve kurgu filmlere yer veriliyor. 4. İstanbul Tasarım Bienali bunu özenli bir dille açıklıyor: "Dünyada var olan bilgi miktarı, her iki yıl sonunda, iki katından fazla artış gösteriyor. İnsanlar daha önce hiç olmadıkları kadar bilgiliiler. İşinize de, aklınıza da sahip çıkabilmenin tek yolunun hayat boyu öğrenmeye devam etmek olduğu söylenip duruyor. Kara tahtaların, sözlülerin, ezberlenmiş çarpım tablolarının, ceplerimizdeki cıvı cıvı eğlencelikler karşında en ufak bir şans kalmadı. Bu esnada makinelerin kendileri de öğrenmeye başladılar. Sonunda insanların yapacağı bir şey kalıp kalmayacağı ve hangi insani yetilerin yerlerinin doldurulamaz olduğu merak konusu. Acaba okula dönmenin ve okulu baştan tasarılmanın vakti geldi mi?" Pera Film, *Bir Ömür Okul* çerçevesinde hayatın sonsuz yollarını ve öğrenme ile hayatı birbirinden ayırmanın ne denli imkansız olduğunu irdeliyor.

Pera Museum is one of the main venues for the 4th Istanbul Design Biennial *A School of Schools*. Engaging multigenerational, transdisciplinary practitioners from Turkey and abroad, *A School of Schools* brings together old and new knowledge, academic and amateur, professional and personal, focusing on the process as much as the outcomes. Pera Film's program, *Life as School* presented as part of this biennial aims to reflect on the methodologies and ways of implementation of cohabitation in society and how this trickles down into our private lives. As life is a never ending school, this program hopes to capture the long lasting as well as fleeting moments in our daily colossal existence. The phenomenon of life, approached in several ways may pertain to life as it is known and studied on planet Earth; life imaginable in principle; and life, by hypothesis, that might exist elsewhere in the universe. This selection includes documentaries and fiction films tackling life on earth and how such vast notions play into the abstract as well as the physical. The 4th İstanbul Design Biennial diligently puts it as: "The amount of information in the world is more than doubling every two years. People know more than ever before. Lifelong learning is touted as the only way to keep a job and keep your head. Chalk and talk, and reciting multiplication tables has no chance against the animated distractions in our pockets. Meanwhile, the machines themselves have started learning too. What will be left for humans to do and which mental faculties remain irreplaceable are hot topics. Is it time to go back to school – and redesign it?" Pera Film's *Life as School* explores the infinite ways of life and how learning and life are inseparable.

Koyaanisqatsi

Yönetmen / Director: Godfrey Reggio
ABD / USA, 1982, 86', renkli / color
diyalogsuz / no dialogue

Her yönüyle alışılmamış bir çalışma olmasına rağmen Godfrey Reggio'nun *Koyaanisqatsi*'si 1983'te gösterime girdiğinde sansasyon yaratmıştı. *Qatsi Üçlemesi*'nin bu ilk çalışmasında kelimelere yer vermeyen yönetmen, Kuzey yarımkürenin hızla değişen çevrelerini görüntü yönetmeni Ron Fricke ve besteci Philip Glass tarafından oluşturulan şaşırtıcı bir kolaj içinde kelimelere perdeye yansıtır. El değmemiş doğa görüntülerinden insanların giderek artan teknoloji bağımlığını gösteren örneklerle hızla geçerek, izleyicilerine hayrete düşüren görüntüler arasında mekik dokutan *Koyaanisqatsi*'de kullanılan hipnotik time-lapse fotoğraf gibi farklı yöntemler, dünyamıza hakikaten eşsiz bir açıdan bakmamızı sağlıyor. .

An unconventional work in every way, Godfrey Reggio's *Koyaanisqatsi* was nevertheless a sensation when it was released in 1983. This first work of *The Qatsi Trilogy* wordlessly surveys the rapidly changing environments of the Northern Hemisphere, in an astonishing collage created by the director, cinematographer Ron Fricke, and composer Philip Glass. It shuttles viewers from one jaw-dropping vision to the next, moving from images of untouched nature to others depicting human beings' increasing dependence on technology *Koyaanisqatsi*'s heterodox methods (including hypnotic time-lapse photography) make it a look at our world from a truly unique angle.

Powaqqatsi

Yönetmen / Director: Godfrey Reggio
ABD / USA, 1988, 99', renkli / color
diyalogsuz / no dialogue

İzleyicileri *Koyaanisqatsi* ile büyüledikten beş yıl sonra Godfrey Reggio, tekrar besteci Philip Glass ve diğer ekip arkadaşlarıyla bir araya gelerek ikinci bölümü çekmeye koyulur. Reggio bu kez de gözlerini Güney yarımküredeki üçüncü dünya ülkelerine çevirir. İlk filmin hızlı geçişlerle bezenmiş estetiğinin bir yana bıraktığı *Powaqqatsi*'de, meditasyon yavaşlığında çekimler kullanılarak, yeryüzünün bu yörelerindeki geleneksel yaşam tarzlarının güzelliği aktarılıyor ve buralarda çevre sanayiye teslim oldukça kültürlerin nasıl eridiği gösteriliyor. Bu çalışma, Reggio'nun felsefi ve görsel açıdan kayda değer *Qatsi Üçlemesi* içinde manevi yönü en ağır basan bölüm.

Five years after Godfrey Reggio stunned audiences with *Koyaanisqatsi*, he again joined forces with composer Philip Glass and other collaborators for a second chapter. Here, Reggio turns his sights on third-world nations in the Southern Hemisphere. Forgoing the sped-up aesthetic of the first film, *Powaqqatsi* employs a meditative slow motion in order to reveal the beauty of the traditional ways of life in those parts of the planet, and to show how cultures there are being eroded as their environments are taken over by industry. This is the most intensely spiritual segment of Reggio's philosophical and visually remarkable *Qatsi Trilogy*.

Naqoyqatsi

Yönetmen / Director: Godfrey Reggio
ABD / USA, 1988, 99', renkli, siyah-beyaz / color, black & white
diyalogsuz / no dialogue

Godfrey Reggio, *Qatsi Üçlemesi*'nin son bölümünde dijital devrimi işliyor. Yavaş çekim, time-lapse, bilgisayarla üretilmiş görüntüler ve buluntu film gibi çok çeşitli sinematik tekniklerin kullanıldığı bu film, doğaldan yapaya geçişin tamamlandığı bir dünyayı anlatıyor. Küreselleşme başarımıştır, bütün etkileşimlerimiz artık teknoloji aracılığıyla gerçekleşmektedir ve bütün görüntülerin üzerinde oynanmıştır. Bu (sanal) gerçeklikte Reggio, "iletişim" kakofonisinin insanlığı dil ötesi bir yaşantıya sürüklediği bir çağın, çılgınca olduğu kadar düşündürücü tablosunu çiziyor.

Godfrey Reggio takes on the digital revolution in the final chapter of his *Qatsi Trilogy*. Through a variety of cinematic techniques, including slow motion, time-lapse, computer- generated imagery, and found footage, the film tells of a world that has completed the transition from the natural to the artificial. Globalization has been accomplished, all of our interactions are technologically mediated, and all images are manipulated. From this (virtual) reality, Reggio sculpts a frenetic yet ruminative portrait of an era in which the cacophony of "communication" has rendered humankind effectively postlanguage.

İnsan Neden Yaratır Why Man Creates

Yönetmen / Director: Saul Bass
Oyuncu / Cast: Paul Saltman
ABD / USA, 1970, 25', renkli / color
İngilizce, İspanyolca; Türkçe altyazılı / English, Spanish with Turkish subtitles

Kavramsal tasarım ustası Saul Bass'ın yaratıcılıkla ilgili bir dizi incelemesi, anlatımı ve yorumundan oluşan bu film, gelmiş geçmiş kısa filmlerin içinde en çok beğenilenler arasında yer alıyor. Bu çalışmada, mizah, alay ve ironi dili kullanılarak yaratıcılık sürecinin ciddi sorunsalları ve her bir bireyin bunu nasıl farklı şekillerde yaşadığı aktarılıyor. Keskin fikirler ve önemli gerçeklerin baş döndürücü bir bollukta sunulduğu, her yaşa ve ilgi alanına hitap eden, zihin açıcı ve keyifli bir yapım.

A series of explorations, episodes and comments on creativity by Saul Bass, a master of conceptual design, this film is one of the most highly regarded short films ever produced. Humor, satire and irony are combined with serious questions about the creative process and how it comes into play for different individuals. A fascinating cornucopia of trenchant ideas and important truths, it is stimulating and enjoyable for a very broad spectrum of ages and interests.

Boşluk / Enter the Void

Yönetmen / Director: Gaspar Noé
Oyuncular / Cast: Nathaniel Brown, Paz de la Huerta, Cyril Roy, Oily Alexander
Fransa, Almanya, İtalya / France, Germany, Italy, 2009, 161', renkli / color
İngilizce, Japonca; Türkçe altyazılı / English, Japanese with Turkish subtitles

Tamamen baş karakterin gözünden çekilmiş olan Gaspar Noé'nin *Boşluk* filmi, Tokyo'nun neon ışıklarının gölgesindeki tekinsiz dünyasında kahramanımızın yaşamını, ölümünü ve tekrar doğuşunu işliyor. Oscar ile kız kardeşi Linda Tokyo'ya yeni taşınmışlardır. Oscar küçük çaplı bir uyuşturucu satıcısıdır, Linda ise gece kulüplerinde striptizcilik yapmaktadır. Bir gece Oscar polis baskınına uğrar ve vurulur. Son nefesini verirken, kız kardeşine onu hiç terk etmemeye söz vermiş olduğunu hatırlayan ruhu, sözüne sadık kalır ve yaşayanların dünyasından ayrılmayı reddeder. Kentin sokaklarında gezerken gördükleri giderek çarpıklaşmaya, kabusa dönüşmeye başlar. Geçmiş, bugün ve gelecek sanıların girdabında birbirine karışır.

Gaspar Noé's *Enter the Void* is shot entirely from the point of view of its central character as he lives, dies, and is reborn in the neon haze of Tokyo's seedy underbelly. Oscar and his sister Linda are recent arrivals in Tokyo. Oscar's a small time drug dealer, and Linda works as a nightclub stripper. One night, Oscar is caught up in a police bust and shot. As he lies dying, his spirit, faithful to the promise he made his sister that he would never abandon her - refuses to abandon the world of the living. It wanders through the city, his visions growing evermore distorted, evermore nightmarish. Past, present and future merge in a hallucinatory maelstrom.

Madeline Madeline'i Oynuyor Madeline's Madeline

Yönetmen / Director: Josephine Decker
Oyuncular / Cast: Helena Howard, Molly Parker, Miranda July, Sunita Mani
ABD / USA, 2018, 93', renkli / color
İngilizce; Türkçe altyazılı / English with Turkish subtitles

Yönetmen Josephine Decker üçüncü uzun metrajlı filminde, performansın hem sağaltıcı hem de yıkıcı olabilen gücünü ele alırken, roller ve kimliklerle oynamanın sonuçlarını işliyor. Madeline'in kendisi gibi *Madeline'in Madeline'i* de belirsiz kalmaya devam ediyor. Akıl hastalığının ne olduğunu tanımlamamız gerçekten gerekli mi; ya bu sadece bir ergenin isyankarlığından ibaretse? Sevgi ile aşırı korumacılık arasındaki çizgiyi nasıl çekeriz? Herkesin hem verdiği hem aldığı kabul edilen bir sanatsal süreçte, istismanın eşiği nerede başlar? Yıkım olmadan yaratıcılık var olabilir mi?

Josephine Decker's third feature film sounds out both the healing and potentially destructive powers of performance, what happens when you play around with roles and identities. Like Madeline herself, *Madeline's Madeline* remains ambiguous. Do we really need to define what's a mental illness and what is simply the rebelliousness of a teenager? How do we draw the line between love and overprotectiveness? In a legitimate artistic process in which everyone is giving and taking, where lies the threshold to exploitation? Does creativity even exist without destruction?